

Sevgiliye

— GÜŞTA · 06 Haziran 2020

Elbet değer tebessüme çehremiz hep üzülmez ya
Bir ateş-i sûzan olup gözden leb'e süzülmez ya
Her duyguyu bir laf ile beyâna yoktur ki hâcet
Sîneni kağıda döksen kalemimiz bükülmez ya

Şeyda olsan aşk yoluna gurbet elde bilinmez ya
Nakşolur aşk şakağıma ruhsarımdan silinmez ya
Sarar iken dört yanımdan sadikâne bin bir kuvvet
Kara sevda her güzele dilim dilim dilinmez ya

Ağlamak ki hasletimden yâr gözlerim kör olmaz ya
Bu sevda ki bir mum gibi alevlenir har olmaz ya
Sarmalarken soluğumu sarsak olmuş zelil kasvet
Kış güneşi vurmuş iken yağıp yağıp kar olmaz ya

Hûsûf gibi bakışları incecikten kırılmaz ya
Bu tutuşmuş deli yürek başkasına sarılmaz ya
Pejmürde kalbimi eder efsunkâr bir aşka dâvet
Yalnız onadır teşrifim başkasın da karılmaz ya

Odur ki tek güzergâhım ondan asla geçilmez ya
Tevâzuya meyil veren kalbi paha biçilmez ya
Ben ki çöllerde bir susuz oda bir sebilse şayet
Yalnız ondan içeceğim başka sudan içilmez ya

Elif gibi dimdik başı yıkılıpta inlemez ya
Ah-u vâh edipte yası şiirlere cimlemez ya
Firkât-zede yüreğime nakşolurken her bir ayet
Çeşm-i nergisinden akan yaşı kahra mimlemez ya

— • ❁ • — GÜŞTA